

Aastaring taas täis

Urmas Siigur – Eesti Arst

Lõppev aasta oli väga eriline nii heas kui halvas, ja paraku enam halvas. Euroopas puhkes siiani uskumatuna tunduv verine sõda, mis lisaks Ukraina rahva vahetutele kannatustele mõjutab kogu planeedi elu ja olu. Sõja põhjustatud ja veel ähvardavate kriiside jaoks ei ole ammendavat loetelu ja lahendusi kahjuks ei paista.

Eesti Arstile oli lõppev aasta juubeliaasta. Esmanumbri eessõnas jaanuaris 1922 soovis Tartu Ülikooli rektor Heinrich Koppel: „Astu siis oma teele „Eesti Arst“, ole ühendajaks meie arstiteaduse põllul töötajate vahel, anna neile äratust, mõju kaasa arstiteaduse edenemisele; olgu su tee tasasem, su iga pikem, kui su eelkäijatel“. See tee ei ole olnud alati tasane, kuid 100aastaseks saanud väikerahva emakeelne meditsiiniteaduslik ajakiri on omamoodi ime.

Nii nagu põllumehed hindavad aasta lõpus salvedesse kogutu üle, saavad seda teha ka „arstiteaduse põllul töötajad“. Eesti Arsti 12 numbrisse mahtus sel aastal ühtekokku 63 algupärast teaduslikku publikatsiooni – uurimust, ülevaadet, haigusjuhu kirjeldust ja piltdiagnostika haigusjuhtu rubriigis „Oma silmaga“. See loetelu on leitav käesoleva ajakirjanumbri lõpus. Lisaks ilmus arvukalt artikleid tervishoiupoliitika päevakajalistel teemadel, meditsiiniajaloo ja muudel arstiteadusega lähemalt või kaugemalt soetud teemadel.

Ajakirja teevad nii lugejad kui ka autorid. Eesti Arsti trükiarv on ca 3500, mis tähendab, et see peaks jõudma umbes poolte tervishoiutöötajate registris olevate arstideni. Kuna ajakirja saavad kõik Eesti Arstide Liidu liikmed, siis võib arvata, et suurem osa meie lugejatest on praktiseerivad arstid. Aga kust tulevad ajakirjale kaastööd?

Osutatud 63 kaastööst 42-l oli vähemalt üheks kaasautoriks TÜ Kliinikumi või TÜ meditsiinivaldkonna (neiupõlvenimega arstiteaduskonna) töötaja. Sageduselt järgmine oli Põhja-Eesti Regionaalhaigla 16 kaastööga, järgnesid Tervise Arengu Instituut 4 ning Lääne-Tallinna Keskhaigla

ja Confido mõlemad 3 tööga. Enam kui korra olid autorid oma töökohaks märkinud veel Ida-Tallinna Keskhaigla, Tallinna Tehnikaülikooli, Tallinna Lastehaigla ja Ida-Viru Keskhaigla. Heameel on tõdeda, et veerand publikatsioonidest oli sündinud mitme asutuse koostöös – müüt Eesti haiglate lakkamatust konkurentsist ei vasta vähemalt selles kohas tõele. Ja et mitte ainult suur ei pea olema ilus ja tubli – nii näiteks jättis Eesti Arsti oma jälje ka Põlva Haigla ja Lõuna-Eesti Haigla.

Teadus ei ole võidujooks publikatsioonide hulga peale. Eesti Arsti missioon on edendada arstiteaduslikku uurimistööd, vahendada uut teadusinfot ja kliinilist kogemust ning seda eesti keeles. Kliinikumi ja teaduskonna juhtiv osa on ilmselt ootuspärane, kuna erinevalt teistest raviasutustest on teadustöö kliinikumi ja teaduskonna akadeemilistel töötajatel üheks otsestest tööülesannetest. Samas näitab regionaalhaigla panus, et ka väljaspool ülikoolihaiglat on oluline teaduspotentsiaal ja ohtralt kliinilist kogemust, mida kolleegidega jagada. Viimase väljendamise üheks oluliseks viisiks on haigusjuhu kirjeldus. Selles rubriigis tegi regionaalhaigla pea puhta töö: 11-st aasta jooksul ilmunud loost oli 7 seotud selle haigla töökorralduses, mis innustab arste oma tööd analüüsima ning harivaid haigusjuhte teistega jagama. Tasuks teistel haiglajuhtidel vargsi välja uurida, ehk saab järele teha. Jagamist väärivat peaks olema ju ohtralt.

Oma eelmises ametis oli mul aastaid kombeks aastalõpu pöördumises soovida, et „olgu teil tuba soe ja lapsed terved“. See, mis oli toona eeskätt kaunis kujund, on praegu tõesem soov kui kunagi varem. Midagi ei saa siin ilmas võtta enam garanteerituna. Aga meenutame positiivseid hetki ja imesid möödunud aastast ning loodame maailmale paremat järgmist aastat ning Eesti Arstile oma väärrika missiooni jätkuvat täitmist. Üheskoos saame hakkama!

Urmas Siigur